

► Novelle

DET HANDLER

OM DRØMME

Månedens forfatter tager i 2013 udgangspunkt i én af læsernes drømme. Du kan være med til at inspirere forfatterne. Se, hvordan du gør, på side 50.

Til højre kan du læse den drøm, Pia Juul denne måned har valgt. Og herunder kan du få et kig ind i andre læses drømmeverden.

DRØMMEN BAG NOVELLEN:

Jeg drømmer tit, at min kæreste sælger vores fælles hus, og så skal jeg hver gang forholde mig til den nye lejlighed/hus/hytte, som hun har købt i stedet. Hver gang noget nyt. Og hver gang prøver jeg at finde noget godt at sige om det nye sted, men det eneste, jeg ønsker, er at flytte tilbage. Jeg prøver at være overbærende over for, at hun bare har solgt huset uden at spørge mig. Hun sælger huset mindst en gang om ugen – altså i drømmen.

SÅDAN ER DU

Vi taler egentlig aldrig om hvorfor. Om lidt vil du lægge din hånd på min skulder, og jeg ved, at vi snart er på vej igen. Jeg trækker på skuldrene og smiler. Mens jeg skummer

AF PIA JUUL

ILLUSTRATION JAN OKSBØL CALLESEN

► Jeg drømmer tit, at jeg er et utroligt smukt sted. Stedet varierer, men det er altid i et flot udendørslandskab med åbne sletter, frodighed, blomster og vand. Jeg er sammen med andre, der er helt uengagerede i naturen. Jeg har et kamera, som jeg vil forevige naturen med, men jeg forhindres; enten er der intet hukommelseskort, eller batteriet er lavt. Jeg er desperat og kæmper evigt forgæves.

Af jord er du kommet, til jord skal du blive, og det gælder også mig. Jeg kan se dig gennem ruden, du går og graver i haven, jeg ved ikke hvorfor, men det er ved at blive forår, i dag er det en lille smule lunt, du har lagt jakken, men du har et tørklæde om hovedet, måske graver du, bare fordi du kan; frosten er af jorden. Jeg skriver en meget lang huskeseddel. Det er ren rutine, vi har flyttet så tit, vi er snart professionelle. Der er praktiske ting at ordne, vi har erfaring, vi gør det bare.

Vi taler aldrig om hvorfor. Ingen, vi kender, synes, du kan være det bekendt. Jeg trækker bare på skuldrene og smiler: Sådan er det nu engang med os. Men jeg skummer. Og smiler. Og så er det overstået; så kan vi gå videre med vores gøremål, og et af dine er åbenbart lige nu at grave i den optøede jord, men hvorfor: Vi er her jo ikke meget længere. Det skulle ikke undre mig, om du alligevel lige smider et par løg eller frø i den jord, som vi aldrig vil få glæde af, men nogle andre vil. Det kunne ligne dig.

Om lidt kommer du ind, og så skal vi mindes,

det er en del af rutinen. Uanset hvor du er i dit liv, mindes du det, der var. Om lidt vil du lægge en hånd på min skulder og se ud i haven og sige: "Vi kommer til at savne det!" Og jeg siger ikke længere, at hvorfor så flytte? Jeg giver dig bare ret, for du kommer til at savne det. Sådan er du også. På mig gjorde det kun ondt første gang. Det stik i hjertet er en del af dit liv, din natur. Det stikker og stikker, og du fryder dig med smerten.

Jeg har lige ordnet køkkenhylderne, nu sidder jeg ved skrivebordet, solen skinner ind og danner fire felter på bordpladen – og et kors. Jeg tømmer skufferne, lægger alle papirerne op i en stor uordentlig bunke og tager dem et for et. Nogle kommer i mapper, de fleste ryger ned i den sorte affaldssæk, jeg har ved siden af mig på gulvet. Dine lister kasserer jeg uden tøven. Jeg læser dem dog først. Der er lister med indkøb. Lister med gøremål, overstregne et for et som regel. Hvorfor smed du dem ikke bare ud? Nu gør jeg det og mindes på den måde det liv, vi så har haft her, via dine minder og dine gøremål. Et fint liv, nu skal det bare forandres igen. ►

► Jeg drømmer tit, at jeg er en anden person.

► Jeg er lykkeligt gift, men bliver ved med at have drømme om min chef – der er dobbelt så gammel som mig. De er næsten altid erotiske. Engang drømte jeg, at vi havde sex foran dronning Margrethes bolig, og vi blev smidt væk af en af hendes ansatte. Det er meget svært at komme på arbejde efter sådan en drøm ...

► Jeg drømmer tit, at metroruten omkring lufthavnen pludselig bliver lavet om til en vild rutsjebane, som jeg er ved at falde ud af – eller at den metro inde i midt-byen ikke er færdigbygget, så alle bliver nødt til at stå af og svømme videre i tunnellerne under jorden ...

► Mine forældre har min storebror og mig. I drømmen har de fået en efternøler, og jeg kommer så ind i stuen, mens de står bukket over vuggen. Da jeg siger noget, kigger de op fra vuggen, og med rynket pande ser de på mig og siger: Hvem er du? Jeg vågnede med et sæt efter den drøm.

► Jeg drømte, at jeg kom ind i en stue. Der sad en person ... Det var min bror Holgers krop med min bror Johns hoved.

” Jeg fik først noget at vide, da ejendoms-mægleren ringede på. Det var for sent at protestere, og jeg protesterede kun lidt, men mest var jeg i chok

Først standses brat og så forandres, drejes i en ny retning. Der er dagbogslistor. Du skriver ikke dagbog, men lister over minder:

Ti koncerter, står der her.

– Min far sagde: *Vi skal sidde, så vi kan se pianistens hænder.*

– Jeg skulle spille i kinoteatret, det var et opretstående klaver, de lagde en mikrofon ned i det. Da jeg satte mig, kunne ingen se mig, og det var godt.

– Hvis jeg ikke talte rigtigt, kom straffen prompte, jeg fik trommemaskinen lige i nakken, og det var ikke sjovt.

– Bagefter sagde jeg til komponisten, at jeg havde moret mig. Hvor blev han ked af det.

– Jeg ville ikke slå på den tamburin, så jeg vendte bare ryggen til publikum, mens de spillede det nummer, hvor jeg ikke skulle synge.

– Jeg kom for sent til både Sinéad O'Connor og Leonard Cohen. Men jeg nåede at høre en kvindes råbe: *I want to marry you!* til den ene af dem.

– Kim Larsen sagde *Ungerne*. Han sagde: *Vi har ladet ungerne blive derhjemme.*

Det handler om dit forspildte liv med musikken, men der er ikke engang ti punkter. Klaveret flytter med os hver gang, men det er ikke hver gang, vi når at få det stemt. Lige meget, du spiller sjældent – og dårligt. Jeg krøller papiret sammen og smider det ud. Du kommer ikke til at savne det stykke papir. Sådan er du.

Ti syner, står der her. Kun seks punkter, et af dem er: Det sygeligt grønne mos på naboens tag, jeg stirrer på det hver dag og lover mig selv, at jeg aldrig vil se på det igen.

Nogen ville nok kalde dig skør, men du passer jo dit arbejde blandt fremmede mennesker hver

dag, og jeg hører aldrig, at der skulle være problemer. Desuden vil jeg gerne have dig stadigvæk. Jeg følger med. Jeg raser indvendigt, jeg skummer, jeg resignerer ikke, men det ser sandsynligvis sådan ud, udefra. Sådan er jeg.

Her er en huskeseddel:

stenbiderrogn

østers

champagne

Det var til en fest, du ville holde. Vi holdt den ikke. Den seddel gemmer jeg i min lomme.

Et enkelt af papirerne i bunken er mit. Jeg kan genkende min egen håndskrift:

Kære, vil du ikke nok holde op, det æder mig langsomt og støt op indefra, jeg bruger alle mine kræfter på at holde sammen på det, der er tilbage af mig selv og af os.

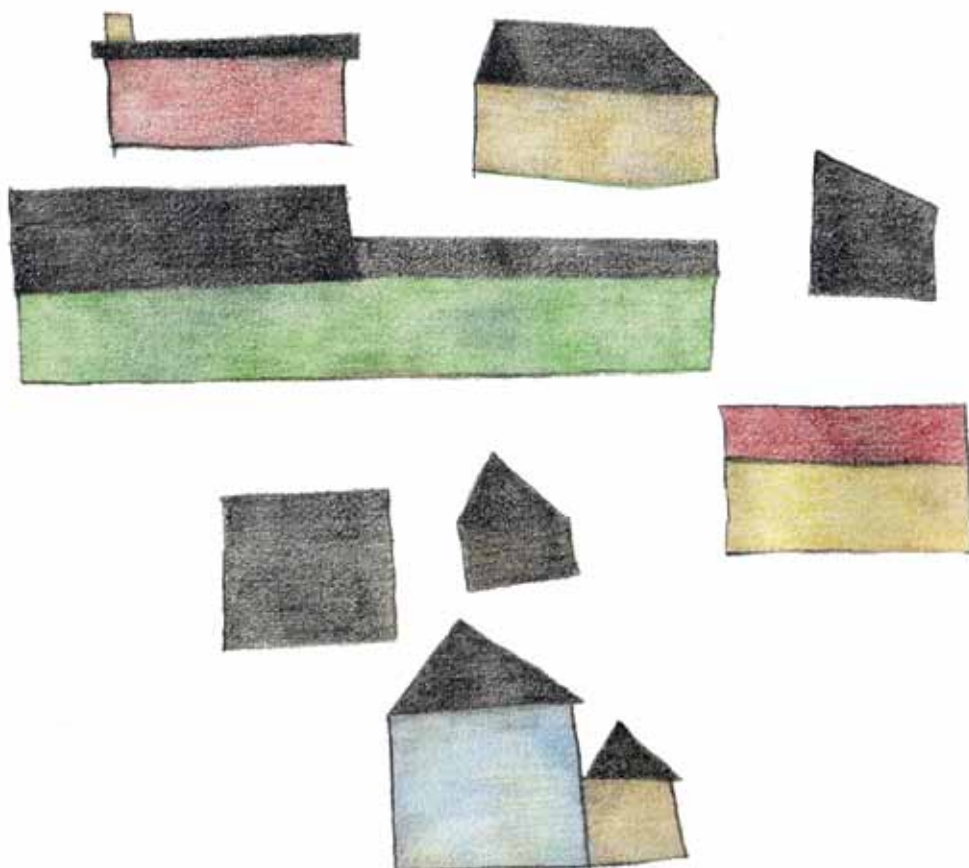
Mere står der ikke. Jeg husker ikke, at jeg har skrevet det, og kan ikke regne ud hvornår. Men jeg ved, hvorfor jeg skrev det. Det har været i et desperat øjeblik. De desperate øjeblikke har jeg ikke længere. Første gang, det skete, var jeg helt uforberedt. Egentlig også anden gang. Men første gang havde vi levet sammen i femten år det samme sted, vi boede i det smukkeste hus på en lille vej, hvor næsten alle naboer var vores gode venner. Vi havde fester, vi drak formiddagskaffe med dem, vores børn legede med deres, skoven lå lige bagved, det var et paradys for alle, store som små. Jeg tog det for givet, jeg tror aldrig, jeg tænkte, at jeg var lykkelig, men det ser jeg jo nu, at jeg var. Jeg var tryk og gjorde mig hver dag umage med livet uden anstrengelse, det var et godt liv med dejlige børn og gode jobs og fine venner. Men så ville du flytte, og du fortalte mig det ikke. Du søgte et nyt job i den anden ende af landet og fik det. Du satte vores hus til salg. Først da fik jeg noget at

ÅRETS FORFATTERE

Anna Grue
Rasmus Nikolajsen
Søren Jessen
Erik Valeur

► Pia Juul

Marianne Larsen
Ursula Andkjær Olsen
Svend Åge Madsen
Lone Hørslev
Kim Fupz Aakeson

GIV OS DIN DRØM

Novelleserien er produceret og forfatterne udvalgt i samarbejde med DR.

Du kan læse alle de indsendte drømme på dr.dk/drom

Her kan du også downloade novellen som lydpodcast og læse et interview med månedens forfatter.

Sådan gør du

Skriv kort, maksimum 400 tegn. Du må gerne være anonym.

Sms 'ZZZZ' efterfulgt af din tekst til 1212.

Eller gå ind på dr.dk/drom og udfyld formularen.

vide, da ejendomsmægleren ringede på. Det var for sent at protestere, og jeg protesterede kun lidt, men mest var jeg i chok. Jeg interesserede mig ikke for, hvor vi skulle bo, jeg gik i de sidste måneder i en tåge og oplevede intet af, hvad der foregik omkring mig. Du tog af sted og købte et nyt hus, du bestilte håndværkere, og det hele stod klart, da vi kom med flyttelæsset. Dét var også et smukt hus, men jeg så det ikke. Jeg tog bare med og pakkede kasser ud og ordnede alt. Jeg var revet op med roden, og du havde gjort det. Jeg ville jo *dig*, så jeg fulgte med. Måske troede jeg, du var min rod, og måske er du det. Det må se sådan ud, for jeg klammer mig til dig som til livet. Jeg går ikke længere rundt i nogen tåge, jeg er blevet den praktiske gris, der ved, hvad der kommer. Jeg slår mig aldrig mere ned noget sted, for pludselig er du klar til at rykke dig igen. Siden den første gang er vi flyttet otte gange. Du har behov for det. Det opstår fra den ene dag til den anden, og du gør det bare. Søger nyt job, sætter hus til salg og meddeler mig, at nu skal vi af sted igen. Sådan er du. Jeg følger med. Sådan er jeg.

Nu kommer du ind. Nu skal vi mindes. Hvor

ser du gammeldags ud med det tørklæde om hovedet, du ligner min salig farmor; ung er du jo heller ikke rigtig mere. Du gør, som jeg vidste, kommer hen og lægger hånden på min skulder og ser hen over mit hoved ud i haven og siger: 'Vi kommer til at savne det!' Det kommer du til, men jeg gør ikke. Jeg har slet ikke været her, ikke været til stede her, jeg er kun sammen med dig, stedet er ligegyldigt, bare du er tilfreds, og det er sådan her, du er tilfreds.

I morgen kommer flyttemændene. Så er dét her forbi, så begynder det nye. Såå. ◀◀

PIA JUUL

Født 1962.

Debuterede 1985 med digtsamlingen 'Levende og lukket'.

Modtog i 2013 Kritikerprisen for novellesamlingen 'Af sted, til stede'.